

KARL MARX — FRIEDRICH ENGELS
1872 ALMANCA BASKIYA ÖNSÖZ*

KOMÜNİST Birlik, o zamanın koşulları altında kendiliğinden anlaşılacağı gibi ancak gizli olabilen uluslararası bir işçi derneği, Kasım 1847'de Londra'da yapılan kongrede, aşağıda imzaları bulunanları, yayınlanmak üzere, ayrıntılı bir teorik ve pratik parti programı hazırlamakla görevlendirdi. Elyazması basılmak üzere Londra'ya, Şubat Devriminden^[29] birkaç hafta önce gelen aşağıdaki *Manifesto*, işte böyle ortaya çıktı. İlk kez Almanca yayınlandı, Almanya'da, İngiltere'de ve Amerika'da bu dilden en az oniki yeni farklı baskısı yapıldı. İngilizce olarak, ilk kez, Miss Helen Macfarlane'in çevirisiyle, Londra'da 1850'de, *Red Republican*'da,^[30] ve 1871'de, en az üç farklı çevirisiyle, Amerika'da yayınlandı. Fransızcası, ilk kez, 1848 Haziran ayaklanmasından^[31] kısa süre önce

* *Komünist Manifesto*'ya Marx ve Engels tarafından yazılan önsözlerin metni, İngilizceleri esas alınarak, Türkçeye çevrilmiştir (K. Marx and F. Engels, *Manifesto of the Communist Party*, Progress Publishers, Moscow 1965). Ayrıca bu önsözlerin Almancalarından da yararlanılmıştır (Karl Marx, Friedrich Engels, *Gesammelte Werke*, Dietz Verlag Berlin, bd. 4, s. 573-590). — *Sol Yayınları*.

Paris'te, ve yakınlarda da New York'un *Le Socialiste*'inde^[32] çıktı. Yeni bir çevirisi hazırlanmaktadır. Lehçesi, ilk Almanca baskısından kısa bir süre sonra Londra'da çıktı. Bir Rusça çevirisi, altmışlarda, Cenevre'de yayınlandı.^[33] İlk yayınlanışından hemen sonra, Dan diline de çevrildi.

Son yirmibeş yıl içersinde koşullar ne denli değişmiş olursa olsun, bu *Manifesto*'da geliştirilmiş bulunan temel ilkeler, ana çizgileriyle, bugün de doğruluklarını tümüyle koruyorlar. Şurada ya da burada bazı ayrıntılar daha iyi hale getirilebilir. Bu temel ilkelerin pratikteki uygulanışı, *Manifesto*'nun kendisinin de belirttiği gibi, her yerde ve her zaman o günün tarihsel koşullarına bağlı olacaktır ve, bu nedenle, İkinci Bölümün sonunda önerilen devrimci önlemlere hiçbir özel ağırlık verilmemiştir. Bu pasaj, bugün, birçok bakımdan, çok farklı bir biçimde ifade edilebilirdi. Modern sanayinin son yirmibeş yıl içersinde gösterdiği sınırsız gelişme ve işçi sınıfının bununla beraber ilerleyen parti örgütlenmesi karşısında, ilk kez Şubat Devriminde ve, daha önemlisi, proletaryanın ilk kez politik iktidarı iki ay boyunca elinde tuttuğu Paris Komününde edinilen pratik deneyimler karşısında, bu program, bazı ayrıntıları bakımından, bugün eskimiş bulunuyor. Komün, özellikle, işçi sınıfının "devlet aygıtını olduğu gibi almak ve onu kendi amaçları için işletmekle yetineme"yeceğini kanıtlamıştır. (Bkz: Bu noktanın daha da geliştirildiği *Fransa'da İç Savaş; Uluslararası Emekçiler Derneği Genel Konseyinin Çağrısı*, Almanca baskı, s. 19*.) Ayrıca, apaçık ortadadır ki, sosyalist yazının eleştirisi, bugün için yetersiz kalıyor, çünkü ancak 1847'ye dek uzanıyor; aynı zamanda, komünistlerin çeşitli muhalefet partileri karşısındaki tutumları konusundaki ifadeler (Dördüncü Bölüm), ilke olarak bugün hâlâ doğru olmakla birlikte, uygulamada eskimişlerdir, çünkü siyasal durum tamamıyla değişmiştir ve tarihsel gelişim orada sayılan siyasal partilerin büyük bir kıs-

* Bkz: "Uluslararası Emekçiler Derneği Genel Konseyinin 1871'de Fransa'daki İç Savaş Üzerine Çağrısı", Karl Marx, *Fransa'da İç Savaş*, Sol Yayınları, Ankara 1991, s. 54. -Ed.

mını yeryüzünden silip götürmüştür.

Bununla birlikte, *Manifesto*, üzerinde artık değişiklik yapma hakkımız olmayan tarihsel bir belge haline gelmiştir. Belki de ileride, 1847'den günümüze dek olan boşluğu dolduran bir giriş ile birlikte, bir başka baskı çıkabilir; bu yeniden basım, bize bunu yapma zamanı bırakmayacak kadar ani oldu.

Londra, 24 Haziran 1872